

[Johs. Christiansen.]

den militære og den civile tjenestetid. Jeg bestrider naturligvis ikke, at der må være en vis forskel på varigheden af disse to former for aftjening af værnepligten. Ved sessionsafgørelser, hvor samvittighedshensyn er kriteriet, kan den mulighed ikke udelukkes, at karakterbrist hos vedkommende værnepligtige foranlediger enkelte til forsøg på at unddrage sig militærtjenestens byrder, men denne mulighed retfærdiggør efter mit skøn ikke, at den, som af sande, oprigtige samvittighedsgrunde nægter at bære våben, skal ligge inde et halvt år længere end de virkelige soldater.

Imidlertid tillader forretningsordenen ikke, at jeg fordyber mig i denne sags mere principielle enkeltheder.

Med henvisning til, at vi, som allerede anført, formodentlig står overfor en ændring af den militære tjenestetid, skal jeg indskrænke mig til kort og godt at spørge den højtærede minister, om i det mindste en tilsvarende nedsættelse af civilarbejdstjenestetiden er under overvejelse, og om den agtes foretaget samtidig med, at den militære tjenestetid reduceres.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel): På spørgsmålet skal jeg svare, at da § 9 i lov om civil værnepligt blev ændret ved lov nr. 145 af 23. april 1952, var tjenestetiden for civile værnepligtige 18 måneder, svarende til en tjenestetid ved de militære værn på 12 måneder. Da den militære tjenestetid blev forlænget med 6 måneder til 18 måneder, blev tjenestetiden for civile værnepligtige også forlænget med 6 måneder til 24 måneder. Hvis der derfor nu finder en nedsættelse sted af den militære tjenestetid, vil jeg i overensstemmelse med den i de senere år fulgte linie være sindet at gennemføre en tilsvarende nedsættelse af tjenestetiden for de civile værnepligtige.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Henry Christensen* til forsvarsministeren.

Agter forsvarsministeren, under hensyn til de mange og samstemmende protester, at afstå fra den af regeringen bebudede nedskæring af velfærdstjenesten og den civile undervisning for de værnepligtige?

Henry Christensen: Ved det forlig, der sluttedes mellem regeringen og det radikale venstre i slutningen af forrige folketingsår, blev der indgået aftaler om betydelige nedskæringer af forsvaret. Den højtærede forsvarsminister erklærede under en efterfølgende debat her i tinget, at disse nedskæringer ikke havde egentlig saglige årsager, men først og fremmest politiske.

Mellem regeringen og det parti, jeg tilhører, er der som bekendt dybe uoverensstemmelser med hensyn til betimeligheden af den her benyttede fremgangsmåde. Men ganske specielt måtte det undre, at regeringen, når den som motiv alene anførte politiske hensyn, da også lod nedskæringerne gå ud over velfærdstjenesten og den civile undervisning for de værnepligtige.

Da mit partis formand, det ærede medlem hr. Erik Eriksen, i oktober fremdrog dette spørgsmål her i tinget, gav det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard udtryk for, at han for sit vedkommende gik ud fra, at man opgav de bebudede nedskæringer på disse specielle områder, og det samme gav også det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) udtryk for forleden dag, da spørgsmålet blev berørt i forbindelse med behandlingen af lovforslaget angående „Ungdommens uddannelsesfond“.

Da stillingen i de øvrige politiske partier her i tinget er kendt, kan det vist fastslås, at det ikke for regeringen på dette område kan have været nogen politisk nødvendighed med nedskæringerne, og den højtærede minister viste sig da også ved drøftelsen i oktober forhåbningsfuld overfor muligheden af at undgå sådanne.

Om, hvor store nedskæringerne har været, tænkt, foreligger der mig bekendt intet officielt oplyst. Men dagbladet „Information“ oplyste imidlertid den 29. oktober, at det fremdeles skulle være den højtærede forsvarsministers hensigt at nedskære udgifterne til den civile tjenestetidsundervisning med 500 000 kr. i dette finansår, medens budgettet for næste finansår skal holdes på 2 mill. kr. mod ellers — som beregnet — 3,5 mill. kr. I velfærdsarbejdet skulle nedskæringerne, stadig ifølge „Information“, bl. a. ske ved, at oplysningsarbejdet reduceredes med 50 pct., bladholdet skulle nedskæres o. s. v.